

předpis pouze pro soukromoprávní styk, tedy zejména pro soukromoprávní smlouvy a jiná soukromoprávní prohlášení, kdežto Státní pozemkový úřad zastává zájmy veřejné. Avšak i kdyby na krásně platil, všecko to, co tu stížnost uvádí, není takovým nutkavým důvodem pro předpoklad vzdání se, jaký § 863 důrazně vyžaduje.

Čís. 7234.

S hlediska § 37 ex. ř. jest lhostejno, zda má vybavovatel živnostenské oprávnění k obchodování se zabavenými předměty.

(Rozh. ze dne 9. srpna 1927, Rv I 360/27.)

Žalobkyně domáhala se na vymáhajícím věřiteli, by byly vyloučeny z exekuce proti jejímu manželovi předměty, zabavené pod pol. 1—35 zájemního protokolu (různé drogy a pod.), k nimž prý nabyta vlastnického práva. O b a n i ž š í s o u d y uznaly podle žaloby, o d v o l a c í s o u d mimo jiné z těchto důvodů: Nelze souhlasiti s odvolatelem, že právní posouzení této rozepře závisí od živnostenského oprávnění žalobkyně k obchodování s předměty uvedenými pod položkou čís. 1—35. Jakmile žalobkyně o předmětech těch prokázala platný nabývací důvod, a platný nabývací způsob, prokázala tím zároveň, že nabyta jejich vlastnictví (§§ 424 a 426 obč. zák.), jakož i, že pro toto její právo k nim jest nepřipustné vedení exekuce na předměty ty odvolatelem (§ 37 ex. ř.). I není-li žalobkyně pro nedostatek živnostenské koncese k tomu od příslušné okresní politické správy oprávněna provozovati po živnostensku obchody s předměty těmi, zejména povahy, naznačené ve zprávě okresní politické správy v Klatovech, nemůže tato skutečnost nic měniti na vlastnickém jejím právu k předmětům těm, když tyto nejsou věcmi, podle své vlastnosti z právního obchodu vyloučenými (§ 356 obč. zák.).

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Pokud žalovaný s hlediska dovolacího důvodu podle § 503 č. 4 c. ř. s. vytýká odvolacímu soudu, že nesprávně vykládá živnostenský řád co do živnostenské způsobilosti žalobkyně ku provozování drogerie, přehlídí, jak na to správně již poukázal odvolací soud, že rozřešení tohoto sporu nezávisí od živnostenského oprávnění žalobkyně k obchodování s předměty zabavenými, nýbrž od zodpovědění otázky, nabyta-li žalobkyně k věcem těm vlastnictví (§§ 424 a 426 obč. zák.), čili nic. Nabyta-li však výhradného vlastnictví k věcem těm, jak správně uznaly nižší soudy, bylo tím vyloučeno, by současně byl jich vlastníkem exekut, manžel žalobkyně, proti němuž jedině mobilární exekuce směřovala, z čehož zřejmě vyplývá, že exekuce vedená žalovaným proti manželovi na zabavené věci jest nepřipustnou, a že nutno ji zrušiti (§ 37 ex. ř.). V tom směru dlužno poukázati ke správným, stavu věci i zákonu hovícím vývodům napadeného rozsudku.